

بررسی روش‌های مختلف آماده‌سازی قارچ خوراکی دکمه‌ای (*Agaricus bisporus*) نژاد H737 بر کاهش میزان مخاطرات سلامتی ناشی از باقیمانده سم دلتامترین

مینا حمیدی^۱، امیر نیلی احمدآبادی^۲، علی حشمتی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت و ایمنی مواد، گروه تغذیه و بهداشت مواد غذایی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات سلامت تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
۲- استادیار گروه سم‌شناسی و فارماکولوژی دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی و فرآورده‌های طبیعی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
۳- نویسنده مسئول: دانشیار گروه تغذیه و بهداشت مواد غذایی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات سلامت تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
پست الکترونیکی: a.heshmati@umsha.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۷/۷/۴

تاریخ دریافت: ۹۷/۳/۱۷

چکیده

سابقه و هدف: یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌های حوزه سلامت غذا وجود باقیمانده آفت‌کش‌ها در محصولات غذایی می‌باشد. هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر روش‌های مختلف نگهداری، شستشو و پخت بر باقیمانده دلتامترین قارچ خوراکی است.

مواد و روش‌ها: نمونه‌های قارچ با سم دلتامترین آلوده شدند. مقدار تغییر مقدار باقیمانده سم در شرایط مختلف نگهداری (دمای اتاق، یخچال و فریزر)، شستشو (آب و آب‌نمک) و پخت (آب پز، سرخ کردن و میکروویو) تعیین شد. دلتامترین با روش کپرز استخراج و با دستگاه GC-MS/MS اندازه‌گیری گردید.

یافته‌ها: در روزهای مشابه، مقدار درصد کاهش سم دلتامترین به ترتیب در دمای اتاق < یخچال < فریزر بود. میزان دلتامترین بسته به شرایط و زمان نگهداری ۸۰/۷۷-۲۳/۰۸ درصد کاهش یافت. شستشو با آب و آب‌نمک منجر به کاهش معنی‌داری مقدار دلتامترین شد. اما میزان کاهش سم با افزایش زمان شستشو و غلظت نمک تغییر قابل ملاحظه‌ای نکرد. میزان کاهش سم طی شستشو ۴۲/۳۱-۲۶/۹۲ درصد نوسان داشت. روش‌های مختلف پخت شامل آب پز کردن، سرخ کردن و میکروویو منجر به کاهش معنی‌دار سم شد. طی ۱۵ دقیقه آب پز کردن، ۱۰ دقیقه سرخ کردن و ۱۰ دقیقه میکروویو باقیمانده دلتامترین از ۰/۲۶ میلی‌گرم بر کیلوگرم در نمونه خام به ۰/۰۶، ۰/۰۵ و ۰/۰۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم در نمونه آماده مصرف رسید و به مقدار ۷۶/۹۲، ۸۰/۷۷ و ۸۰/۷۷ درصد کاهش یافت.

نتیجه‌گیری: فرآیندهای نگهداری، شستشو و پخت می‌توانند باقیمانده و خطر تماس با دلتامترین را به‌طور قابل ملاحظه‌ای در مصرف‌کنندگان قارچ خوراکی کاهش می‌دهند.

واژگان کلیدی: دلتامترین، قارچ، آفت‌کش، اورگانوفسفره، کپرز

• مقدمه

کشورهای در حال توسعه و از جمله ایران بیشتر نگران‌کننده است به طوری که پایش باقیمانده آفت‌کش‌ها در اسناد بالادستی کشور و برنامه ششم توسعه مورد توجه ویژه قرار گرفته است.

آفت‌کش‌ها براساس ترکیب و ساختار شیمیایی به شش دسته شامل ترکیبات غیر آلی، ارگانوکلره، ارگانوفسفره، کاربامات، پیرتروئید و حشره‌کش بیولوژیک تقسیم می‌شوند (۴). دلتامترین یک حشره‌کش پیروتیروئیدی است که برای کنترل حشرات مکنده، مگس مینوز در سبزیجات و درختان میوه و شپشک و سفید بالک استفاده می‌شود. این اسم با نام

امروزه یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌های مربوط به سلامت غذا، وجود باقیمانده آفت‌کش‌ها در این محصولات می‌باشد (۱). سالانه از میلیون‌ها تن آفت‌کش مصرف‌شده در کشاورزی تنها ۵٪ آن به ارگانوسیم هدف رسیده و مابقی بر روی ارگانوسیم‌های غیر هدف اثر گذاشته یا در آب، خاک، اتمسفر و یا محصولات کشاورزی وارد می‌گردد (۲). بر مبنای برآوردهای انجام‌شده، میزان مصرف سبزیجات و میوه‌جات توسط خانواده‌ها در محدوده سال‌های ۲۰۲۰-۱۹۹۵ به ترتیب ۲/۵ و ۵ برابر افزایش می‌یابد که این مسئله با افزایش ۲ تا ۳ برابری مصرف آفت‌کش‌ها همراه خواهد بود (۳، ۲). این موضوع به‌ویژه در

رایج‌ترین حشره‌کش‌های مصرفی در مزارع پرورش قارچ می‌باشد. اتحادیه اروپا و کدکس مقدار مجاز باقیمانده این حشره‌کش را ۰/۰۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای قارچ‌های پرورشی تعیین کرده است (۲۲). این در حالی است که در برخی کشورها، این میزان ۰/۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم در نظر گرفته شده است (۲۳). گزارش‌های متفاوتی از وجود باقیمانده دلتامترین در مواد غذایی و تغییرات آن طی فرآوری وجود دارد (۲۴، ۶). به عنوان مثال، Oliva و همکاران (۲۰۱۷) غلظت باقیمانده دلتامترین در Zucchini بعد از دو ساعت و سه روز از زمان سمپاشی (۲۵/۴ گرم ماده فعال در هکتار) بررسی کردند. نتایج نشان داد غلظت باقیمانده در این زمان‌ها کمتر از حد تعیین کمی یا Limit of Quantification (LOQ) (۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر) است (۱). تاکنون در ارتباط با تأثیر زمان نگهداری و روش‌های فرآوری بر باقیمانده دلتامترین در قارچ‌های مصرفی گزارش معتبری وجود ندارد. از این رو در این مطالعه، تغییرات باقیمانده این آفت‌کش طی فرایند نگهداری، شستشو و پخت قارچ خوراکی مورد بررسی قرار گرفت.

• مواد و روش‌ها

امروزه یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌های مربوط به سلامت غذا، وجود باقیمانده آفت‌کش‌ها در این محصولات می‌باشد (۱). سالانه از میلیون‌ها تن آفت‌کش مصرف شده در کشاورزی تنها ۵٪ آن به ارگانوسم هدف رسیده و مابقی بر روی ارگانوسم‌های غیر هدف اثر گذاشته یا در آب، خاک، اتمسفر و یا محصولات کشاورزی وارد می‌گردد (۲). بر مبنای برآوردهای انجام شده، میزان مصرف سبزیجات و میوه‌جات توسط خانواده‌ها در محدوده سال‌های ۲۰۲۰-۱۹۹۵ به ترتیب ۲/۵ و ۵ برابر افزایش می‌یابد که این مسئله با افزایش ۲ تا ۳ برابری مصرف آفت‌کش‌ها همراه خواهد بود (۳، ۲). این موضوع به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه و از جمله ایران بیشتر نگران‌کننده است به طوری که پایش باقیمانده آفت‌کش‌ها در اسناد بالادستی کشور و برنامه ششم توسعه مورد توجه ویژه قرار گرفته است.

آفت‌کش‌ها براساس ترکیب و ساختار شیمیایی به شش دسته شامل ترکیبات غیر آلی، ارگانوکلر، ارگانوفسفره، کاربامات، پیرتروئید و حشره‌کش بیولوژیک تقسیم می‌شوند (۴). دلتامترین یک حشره‌کش پایروتروئیدی است که برای کنترل حشرات مکنده، مگس مینوز در سبزیجات و درختان میوه و شپشک و سفیدبالک استفاده می‌شود. این اسم با نام تجاری دسیس و به شکل امولسیون ۲/۵ درصد در بازار عرضه می‌شود. اثربخشی این حشره‌کش بر روی آفت‌های گیاهی،

تجاری دسیس و به شکل امولسیون ۲/۵ درصد در بازار عرضه می‌شود. اثربخشی این حشره‌کش بر روی آفت‌های گیاهی، ۱۰۰ برابر ترکیبات کلره، ۵ برابر سموم ارگانوفسفره و ۵ تا ۱۰ برابر سایر ترکیبات پایروتروئیدی است. این آفت‌کش روی سیستم عصبی حشرات تأثیر گذاشته و دارای اثر ضربه‌ای سریع و مانع رفتارهای تغذیه‌ای شده و دارای خاصیت دورکنندگی است (۵). دلتامترین نسبت به نور و حرارت پایدار بوده اما در محیط قلیایی ناپایدار می‌باشد. همچنین این سم از حلالیت مناسبی در حلال‌های آلی برخوردار است (۶، ۷).

تماس با بقایای آفت‌کش‌ها از طریق مصرف محصولات غذایی از مهم‌ترین مسیرهای مواجهه انسان با این ترکیبات به شمار می‌رود. محصولات غذایی بعد از برداشت ممکن در شرایط مختلفی نگهداری شده و غالباً در معرض انواع روش‌های فرآوری نظیر شستن، پوست‌کندن، پختن و غیره قرار گیرند. این روش‌ها می‌تواند بقایای آفت‌کش‌ها را در مواد غذایی تحت تأثیر قرار داده و میزان مواجهه با این عوامل را تغییر دهند (۸-۱۱) لذا بررسی تأثیر این فرایندها بر روی باقیمانده سموم از اهمیت خاصی برخوردار است (۱۲، ۱۳).

امروزه قارچ‌های خوراکی یکی از منابع مهم تغذیه در جهان به شمار می‌روند. بر مبنای گزارشات موجود، در سال‌های اخیر سرانه مصرف این محصولات در ایران به میزان دو برابر افزایش یافته و به ۱/۲ کیلوگرم رسیده است. این درحالی است که سرانه مصرف این ماده در جهان ۱/۱ کیلوگرم برآورد شده است. در بین قارچ‌های خوراکی، گونه دکمه‌ای (*Agaricus bisporus*) بیشترین کشت و مصرف را در ایران دارد (۱۴). این محصول دارای مقادیر قابل توجه از پروتئین، کربوهیدرات و فیبر خوراکی است و حاوی املاحی نظیر سدیم، پتاسیم، فسفر، کلسیم، منگنز، روی و مس و ویتامین‌های تیامین، توکوفرول، ریبوفلاوین، نیاسین، فولات و دی (D₂) می‌باشد. ترکیبات موجود در برخی قارچ‌ها ارزش دارویی داشته که از آن جمله می‌توان به ترکیبات فنولیک، استرول‌ها و تری‌ترین‌ها اشاره کرد. در مطالعات متعددی، اثرات آنتی‌اکسیدانی، ضد توموری، ضدویروسی، و هیپوکلسترولمی و هیپوگلیسمی قارچ گزارش شده است (۱۵-۱۷، ۱۰).

مطالعات متعددی در ارتباط با پایداری بقایای انواع آفت‌کش‌ها در قارچ خوراکی وجود دارد (۲۱-۱۸، ۱۴). براساس نظرسنجی از مراکز تولید قارچ خوراکی در داخل کشور سموم از حشره‌کش (مالاتیون، دیازینون، دلتامترین و ...)، کنه‌کش (آبامکتین، اورتوس، نیسرون و ...) و قارچ‌کش (کاپتان، زینب، مانکوزب و بنومیل و ...) استفاده می‌شود. دلتامترین یکی از

مانکوزب و بنومیل و ... استفاده می‌شود. دلتامترین یکی از رایج ترین حشره کش‌های مصرفی در مزارع پرورش قارچ می‌باشد. اتحادیه اروپا و کدکس مقدار مجاز باقیمانده این حشره کش را ۰/۰۵ میلی گرم بر کیلوگرم برای قارچ‌های پرورشی تعیین کرده است (۲۲). این در حالی است که در برخی کشورها، این میزان ۰/۲ میلی گرم بر کیلوگرم در نظر گرفته شده است (۲۳). گزارش‌های متفاوتی از وجود باقیمانده دلتامترین در مواد غذایی و تغییرات آن طی فرآوری وجود دارد (۲۴، ۶). به عنوان مثال، Oliva و همکاران (۲۰۱۷) غلظت باقیمانده دلتامترین در Zucchini بعد از دو ساعت و سه روز از زمان سمپاشی (۲۵/۴ گرم ماده فعال در هکتار) بررسی کردند. نتایج نشان داد غلظت باقیمانده در این زمان‌ها کمتر از حد تعیین کمی یا Limit of Quantification (LOQ) (۰/۰۱ میلی گرم در لیتر) است (۱). تاکنون در ارتباط با تأثیر زمان نگهداری و روش‌های فرآوری بر باقیمانده دلتامترین در قارچ‌های مصرفی گزارش معتبری وجود ندارد. از این رو در این مطالعه، تغییرات باقیمانده این آفت کش طی فرایند نگهداری، شستشو و پخت قارچ خوراکی مورد بررسی قرار گرفت.

لازم به ذکر است که حد تشخیص یا Limit of Detection (LOD) و حد تعیین کمی یا Limit of Quantification (LOQ) به ترتیب از سه و ده برابر نسبت انحراف معیار نمونه بلانک به شیب منحنی کالیبراسیون بدست آمد (۲۷).

محاسبه فاکتور فرآیند: برای بررسی کاهش یا تغلیظ آفت کش‌ها طی فرآوری مقدار فاکتور فرایند تعیین شد. بدین منظور غلظت آفت کش در نمونه فرایند شده به نمونه قبل از فرآیند تقسیم شد. در صورتی که فاکتور فرایند کمتر از یک باشد نشان دهنده این است که فرایند باعث کاهش آفت کش شده است. در صورتی که فاکتور فرایند بیش از یک باشد به معنی این است که غلظت سم طی فرآیند در نمونه فرایند شده بیش از نمونه قبل از فرآیند است (۲۸).

تجزیه و تحلیل داده ها: برای آنالیز داده ها از نرم افزار SPSS version 16:0 استفاده شد. برای مقایسه دوطرفه گروه‌ها از آزمون دانکن استفاده شد. سطح معنی دار در تمامی آزمون $P < 0/05$ در نظر گرفته شد.

۱۰۰ برابر ترکیبات کلره، ۵ برابر سموم ارگانوفسفره و ۵ تا ۱۰ برابر سایر ترکیبات پایروتیروئیدی است. این آفت کش روی سیستم عصبی حشرات تأثیر گذاشته و دارای اثر ضربه‌ای سریع و مانع رفتارهای تغذیه‌ای شده و دارای خاصیت دورکنندگی است (۵). دلتامترین نسبت به نور و حرارت پایدار بوده اما در محیط قلیایی ناپایدار می‌باشد. همچنین این سم از حلالیت مناسبی در حلال‌های آلی برخوردار است (۶، ۷).

تماس با بقایای آفت کش‌ها از طریق مصرف محصولات غذایی از مهم ترین مسیرهای مواجهه انسان با این ترکیبات به شمار می‌رود. محصولات غذایی بعد از برداشت ممکن در شرایط مختلفی نگهداری شده و غالباً در معرض انواع روش‌های فرآوری نظیر شستن، پوست کندن، پختن و غیره قرار گیرند. این روش‌ها می‌تواند بقایای آفت کش‌ها را در مواد غذایی تحت تأثیر قرار داده و میزان مواجهه با این عوامل را تغییر دهند (۸-۱۱) لذا بررسی تأثیر این فرایندها بر روی باقیمانده سموم از اهمیت خاصی برخوردار است (۱۲، ۱۳).

امروزه قارچ‌های خوراکی یکی از منابع مهم تغذیه در جهان به شمار می‌روند. بر مبنای گزارشات موجود، در سال‌های اخیر سرانه مصرف این محصولات در ایران به میزان دو برابر افزایش یافته و به ۱/۲ کیلوگرم رسیده است. این در حالی است که سرانه مصرف این ماده در جهان ۱/۱ کیلوگرم برآورد شده است. در بین قارچ‌های خوراکی، گونه دکمه‌ای (*Agaricus bisporus*) بیشترین کشت و مصرف را در ایران دارد (۱۴). این محصول دارای مقادیر قابل توجه از پروتئین، کربوهیدرات و فیبر خوراکی است و حاوی املاحی نظیر سدیم، پتاسیم، فسفر، کلسیم، منگنز، روی و مس و ویتامین‌های تیامین، توکوفرول، ریبوفلاوین، نیاسین، فولات و دی (D) می‌باشد. ترکیبات موجود در برخی قارچ‌ها ارزش دارویی داشته که از آن جمله می‌توان به ترکیبات فنولیک، استرول‌ها و تری‌ترپن‌ها اشاره کرد. در مطالعات متعددی، اثرات آنتی‌اکسیدانی، ضد توموری، ضدویروسی، و هیپو کلاسترولمی و هیپوگلیسمی قارچ گزارش شده است (۱۵-۱۷، ۱۰).

مطالعات متعددی در ارتباط با پایداری بقایای انواع آفت کش‌ها در قارچ خوراکی وجود دارد (۲۱-۱۸، ۱۴). براساس نظرسنجی از مراکز تولید قارچ خوراکی در داخل کشور سموم از حشره کش (مالاتیون، دیازینون، دلتامترین و ...)، کنه کش (آبامکتین، اورتوس، نیسرون و ...) و قارچ کش (کاپتان، زینب،

$$100 \times \frac{\text{غلظت دلتامترین بعد از فرآیند} - \text{غلظت دلتامترین از قبل از فرآیند}}{\text{غلظت دلتامترین قبل از فرآیند}} = \text{درصد کاهش دلتامترین}$$

• یافته‌ها

در این مطالعه، درصد بازیافت دلتامترین در سه غلظت ۰/۰۱، ۰/۱ و ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم به ترتیب ۸۸/۵۷، ۹۴/۳۲ و ۸۳/۱۹ درصد (میانگین ۸۸/۶۹ درصد) و محدوده درصد انحراف معیار نسبی (CV%) برای این غلظت‌ها ۴/۵۱-۰/۹۱ تعیین شد. همچنین معادله خط کالیبراسیون $y=5.2891x+0.0139$ و مقدار $R^2=0.9926$ محاسبه گردید.

جدول نتایج آنالیز واریانس نشان می‌دهد غلظت سم در بین روزهای مختلف به طور معنی‌داری متفاوت است ($P<0/01$) (جدول ۱). نتایج تأثیر شرایط مختلف نگهداری بر باقیمانده دلتامترین در قارچ خوراکی در جدول ۲ نشان داده شده است. اگرچه غلظت سم بین نمونه‌های که در فریزر برای مدت ۲ تا ۱۰ روز نگهداری شده بودند کمتر از نمونه اولیه (نمونه روز صفر) بود اما تفاوتی بین آنها مشاهده نشد

($P<0/05$) . با توجه به این که فاکتور فرآیند در تمامی موارد کمتر از یک است و همان‌طور که مشاهده می‌شود مقدار دلتامترین طی نگهداری کاهش یافت و بین غلظت باقیمانده در روزهای مختلف اختلاف معنی‌دار وجود دارد در روزهای یکسان مقدار درصد کاهش در دمای اتاق < یخچال < فریزر بود. بعد از ده روز نگهداری در اتاق مقدار باقیمانده در سطح MRL رسید و به میزان ۸۰/۷۷ درصد کاهش یافت.

شستشو با آب و آب نمک منجر به کاهش معنی‌داری مقدار دلتامترین شد (جداول ۳ و ۴) اما بین زمان‌های مختلف شستشو یعنی ۱۰، ۲۰ و ۳۰ دقیقه اختلاف معنی‌دار وجود نداشت. این وضعیت نشان می‌دهد که افزایش زمان شستشو و غلظت نمک نمی‌توان روی کاهش تأثیر قابل ملاحظه‌ای بگذارد. میزان کاهش طی شستشو بین ۴۲/۳۱-۲۶/۹۲ درصد نوسان داشت.

جدول ۱. نتایج آزمون تجزیه و تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه بین غلظت دلتامترین طی روزهای مختلف نگهداری در دمای اتاق، یخچال و فریزر

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	ضریب F	سطح معنی داری
بین گروه‌ها	۰/۱۳۸	۱۵	۰/۰۰۹	۱۷/۲۶۶	< ۰/۰۱
داخل گروه‌ها	۰/۰۱۷	۳۲	۰/۰۰۱	-	-
کل	۰/۱۵۵	۴۷	-	-	-

جدول ۲. تأثیر شرایط مختلف نگهداری بر باقیمانده دلتامترین در قارچ خوراکی

شرایط نگهداری	زمان نگهداری (روز)	غلظت دلتامترین (میلی گرم در کیلوگرم)	درصد کاهش	فاکتور فرآیند
غلظت اولیه	۲	0.03 ± 0.026^a	-	-
	۴	0.011 ± 0.015^{ab}	۴۲/۳۱	۰/۵۸
	۶	0.03 ± 0.012^{bc}	۵۳/۸۵	۰/۴۶
	۸	0.03 ± 0.010^{bc}	۶۱/۵۴	۰/۳۸
	۱۰	0.02 ± 0.008^{bc}	۶۹/۲۳	۰/۳۱
دمای اتاق	۲	0.03 ± 0.015^{ab}	۴۲/۳۱	۰/۵۸
	۴	0.04 ± 0.014^b	۴۶/۱۵	۰/۵۴
	۶	0.03 ± 0.011^{bc}	۵۷/۶۹	۰/۴۲
	۸	0.02 ± 0.008^{bc}	۶۹/۲۳	۰/۳۱
	۱۰	0.04 ± 0.007^{bc}	۷۳/۰۸	۰/۲۷
دمای فریزر	۲	0.03 ± 0.020^a	۲۳/۰۸	۰/۷۷
	۴	0.011 ± 0.019^a	۲۶/۹۲	۰/۷۳
	۶	0.011 ± 0.018^a	۳۰/۷۷	۰/۶۹
	۸	0.011 ± 0.016^a	۳۸/۴۶	۰/۶۲
	۱۰	0.02 ± 0.016^a	۳۸/۴۶	۰/۶۲

حروف مختلف بین اعداد یک ستون نشان دهنده اختلاف معنی داری می باشد ($P<0/05$).

جدول ۳. نتایج آزمون تجزیه و تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه بین غلظت دلتامترین طی شستشو با آب و محلول‌های آب نمک

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	ضریب F	سطح معنی داری
بین گروه‌ها	۰/۰۲۹	۱۲	۰/۰۰۲	۵/۶۱۶	< ۰/۰۱
داخل گروه‌ها	۰/۰۱۱	۲۶	۰/۰۰۰۴		
کل	۰/۴۰	۳۸			

جدول ۴. تأثیر روش‌های مختلف شستشو بر باقیمانده دلتامترین در قارچ خوراکی

روش شستشو	زمان شستشو (دقیقه)	غلظت دلتامترین (میلی گرم در کیلوگرم)	درصد کاهش	فاکتور فرآیند
غلظت اولیه		^a ۰/۰۳±۰/۲۶	-	
آب	۱۰	^b ۰/۰۳±۰/۱۹	۲۶/۹۲	۰/۷۳
	۲۰	^b ۰/۰۲±۰/۱۷	۳۴/۶۲	۰/۶۵
	۳۰	^b ۰/۰۱±۰/۱۶	۳۸/۴۶	۰/۶۲
آب نمک (۰/۱ درصد)	۱۰	^b ۰/۰۴±۰/۲	۲۳/۰۸	۰/۷۷
	۲۰	^b ۰/۰۲±۰/۱۶	۳۸/۴۶	۰/۶۲
	۳۰	^b ۰/۰۱±۰/۱۵	۴۲/۳۱	۰/۵۸
آب نمک (۱ درصد)	۱۰	^b ۰/۰۳±۰/۲۰	۲۶/۹۲	۰/۷۷
	۲۰	^b ۰/۰۲±۰/۱۹	۳۳/۰۸	۰/۷۳
	۳۰	^b ۰/۰۱±۰/۱۷	۳۴/۶۲	۰/۶۵
آب نمک (۱۰ درصد)	۱۰	^b ۰/۰۲±۰/۱۷	۳۴/۶۲	۰/۶۵
	۲۰	^b ۰/۰۲±۰/۱۶	۳۸/۴۶	۰/۶۲
	۳۰	^b ۰/۰۱±۰/۱۵	۴۲/۳۱	۰/۵۸

حروف مختلف بین اعداد یک ستون نشان دهنده اختلاف معنی داری می باشد (P < ۰/۰۵).

شده یا با میکروویو پخته شد تفاوت معنی‌داری نداشت. طی ۱۵ دقیقه آب پز کردن، ۱۰ دقیقه سرخ کردن و ۱۰ دقیقه میکروویو باقیمانده دلتامترین از ۰/۲۶ میلی‌گرم بر کیلوگرم در نمونه خام به ۰/۰۶، ۰/۰۵ و ۰/۰۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم در نمونه آماده مصرف رسید و به مقدار ۰/۷۶، ۰/۷۷ و ۰/۷۷ درصد کاهش یافت.

روش‌های مختلف پخت یعنی آب پز کردن، سرخ کردن و میکروویو منجر به کاهش معنی‌دار سم شد (جداول ۵ و ۶). با افزایش زمان، تأثیر فرایند پخت بر روی باقیمانده دلتامترین بیشتر بود. با این وجود، تفاوت قابل ملاحظه‌ای مابین دو روش آب پز و سرخ کردن در زمان‌های مختلف مشاهده نشد. مقدار غلظت سم در بین نمونه‌های که برای ۵، ۷ و ۱۰ دقیقه سرخ

جدول ۵. نتایج آزمون تجزیه و تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه بین غلظت دلتامترین طی پخت و پز (آب پز، سرخ کردن و میکروویو)

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	ضریب F	سطح معنی داری
بین گروه‌ها	۰/۱۰۸	۹	۰/۰۱۲	۳۴/۶۹۷	< ۰/۰۱
داخل گروه‌ها	۰/۰۰۷	۲۰	۰/۰۰۰۳		
کل	۰/۱۱۵	۲۹			

جدول ۶. تأثیر روش‌های مختلف پخت بر باقیمانده دلتامترین در قارچ خوراکی

روش پخت	زمان پخت (دقیقه)	غلظت دلتامترین (میلی گرم در کیلوگرم)	درصد کاهش	فاکتور فرآیند
غلظت اولیه		$0.3 \pm 0.26^{a*}$		-
آب پز کردن	۵	0.2 ± 0.12^{bc}	۵۳/۸۵	۰/۴۶
	۱۰	0.2 ± 0.06^c	۷۶/۹۲	۰/۳۱
	۱۵	0.3 ± 0.06^c	۷۶/۹۲	۰/۱۹
سرخ کردن	۵	0.2 ± 0.12^{bc}	۵۳/۸۵	۰/۴۶
	۷	0.2 ± 0.07^c	۷۳/۰۸	۰/۲۳
	۱۰	0.2 ± 0.05^c	۸۰/۷۷	۰/۱۹
مایکروبو	۵	0.1 ± 0.13^b	۴۹/۰۰	۰/۵۰
	۷	0.1 ± 0.08^{bc}	۶۹/۲۳	۰/۲۷
	۱۰	0.1 ± 0.05^c	۸۰/۷۷	۰/۱۹

*حروف مختلف بین اعداد یک ستون نشان دهنده اختلاف معنی داری می باشد ($P < 0.05$).

• بحث

امروزه استفاده از آفت‌کش‌ها، از مهم‌ترین و کاربردی‌ترین روش‌های مبارزه با آفات گیاهی در صنایع کشاورزی می‌باشد. با این حال پیامدهای زیست محیطی و خطرات ناشی از بقایای این عوامل در محصولات کشاورزی می‌تواند از مهم‌ترین مشکلات پیش رو در سطح بهداشت جوامع به شمار رود. نوع محصول، مقدار آفت‌کش استفاده شده، نوع فرمولاسیون آفت‌کش، تعداد دفعات سمپاشی، شرایط آب و هوایی، دوره آبیاری و زمان کاشت محصول و همچنین روش‌های نگهداری و فراوری محصولات غذایی، از مهم‌ترین عواملی است که می‌تواند بر روی میزان بقا و پایداری آفت‌کش‌ها در محصولات کشاورزی تأثیر گذار باشد (۲۹، ۵).

شناسایی آفت‌کش‌ها با روش‌های مختلفی صورت می‌گیرد که در این میان روش کروماتوگرافی گازی به همراه آشکارساز اسپکتروفتومتری جرمی / جرمی (GC-MS/MS) از مرسوم‌ترین شیوه‌ها برای آنالیز می‌باشد. یکی از بهترین روش‌های استخراج آفت‌کش‌ها از محصولات غذایی، روش کچرز می‌باشد (۳۰). براساس دستورالعمل اتحادیه اروپا، روش مناسب برای آنالیز آفت‌کش باید دارای درصد بازیافت ۷۰-۱۲۰ درصد، و درصد انحراف معیار نسبی (CV%) کمتر از ۲۰ درصد باشد (۳۱). در این مطالعه، میانگین بازیافت سم دلتامترین طی فرایند استخراج ۹۴/۳۲-۸۳/۱۹ درصد به دست آمد که نشان دهنده این است که این روش از صحت و دقت قابل قبولی برای آنالیز برخوردار می‌باشد.

دلتامترین از آفت‌کش‌های پایروتریوئیدی است که در مطالعات متعددی، به وجود بقایای آن در محصولات کشاورزی

اشاره شده است. به عنوان مثال، دلتامترین به عنوان یکی از پرمصرف‌ترین آفت‌کش‌های مورد استفاده در سبزیجات بررسی شده در شهر تهران گزارش شده است (۳۲). همچنین در یک مطالعه که در شهر دماوند صورت گرفته است، مقدار باقیمانده دلتامترین در نمونه‌های خیار مناطق مختلف بین ۰/۵۵ - ۰/۰۷ میلی‌گرم در کیلوگرم در نوسان بود (۳۳). محمدی و ایمانی (۲۰۱۲) نیز در بررسی نمونه‌های گوجه‌فرنگی عرضه شده در شهر کرج دریافتند که ۱۴ نمونه (۵۶ درصد) از ۲۵ نمونه مورد مطالعه دارای آلودگی بیش از حد کدکس (۰/۳ میلی‌گرم در کیلوگرم) می‌باشند (۳۴). در مطالعه حاضر، میانگین مقادیر باقیمانده دلتامترین در محصولات قارچ خوراکی ۰/۲۶ میلی‌گرم در کیلوگرم سنجش گردید که بسیار کمتر از حداکثر مقادیر گزارش شده در محصولات گوجه‌فرنگی و خیار است. با این حال در برخی محصولات ارزیابی شده، مقدار باقیمانده اولیه کمتر از آنچه در تحقیق حاضر به دست آمده گزارش شده است. در نمونه‌های چغندر قند نیز که در اصفهان ارزیابی شدند مقدار باقیمانده کمتر از ۰/۰۳ میلی‌گرم در کیلوگرم گزارش گردید. این مقدار بسیار کمتر از حد مجاز تعریف شده توسط کدکس (۰/۱ میلی‌گرم در کیلوگرم) در چغندر قند می‌باشد (۳۵). تفاوت در بافت گیاهان و محصولات مورد مطالعه می‌تواند از مهم‌ترین علل اختلاف بین یافته‌های حاصل از قارچ خوراکی با دیگر محصولات باشد.

گزارشات متعددی در زمینه تأثیر شرایط مختلف دمایی بر پایداری آفت‌کش‌ها، پس از برداشت و در زمان نگهداری

کاهش دلتمترین گزارش شده استفاده از گاز ازن در گندم است (۳۹).

شستشوی مؤثر محصولات کشاورزی می‌تواند از موثرترین راه‌های کاهش میزان باقیمانده سموم و تماس انسان با این ترکیبات به شمار رود. در مطالعه حاضر، تغییرات سم دلتمترین طی شستشو با آب و غلظت‌های مختلف محلول آب‌نمک در زمان‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌های ما حاکی از عدم تفاوت ما بین روش شستشو با آب شهری و محلول‌های نمکی داشت. اثربخشی فرایند شستشو تا حدود زیادی به نزدیک بودن ماهیت سم و محلول شستشو دارد. با توجه به اینکه دلتمترین یک ماده لیپوفیل به شمار رفته و ضریب توزیع آن در فاز چربی به مراتب از فاز آبی بیشتر می‌باشد و نظر به اینکه محلول‌های مورد استفاده در این مطالعه از قطبیت بالایی برخوردار هستند، لذا به نظر می‌رسد شستشو با این محلول‌ها نمی‌تواند به‌طور مؤثری بر روی میزان این سم در بافت قارچ تأثیر گذار باشد. در ارتباط با تأثیر روش‌های شستشو بر باقیمانده دلتمترین اطلاعاتی در منابع یافت نمی‌شود.

پخت‌وپز از فرآیندهای بسیار مرسوم در آماده‌سازی محصولات غذایی است. براساس مطالعات صورت گرفته، این فرآیند می‌تواند بر کاهش باقیمانده آفت‌کش‌ها مؤثر باشد. نتایج ما حاکی از تغییر قابل ملاحظه مقدار باقیمانده دلتمترین در طی زمان‌های مختلف فرایند پخت قارچ داشت. در مورد تأثیر روش‌های پخت‌وپز بر باقیمانده دلتمترین در قارچ شواهد معتبری وجود ندارد لیکن برخی محققین کاهش باقیمانده این حشره‌کش را در سایر محصولات غذایی گزارش کرده‌اند. به عنوان مثال، در مطالعات پیشین کاهش ۴۶/۸۳ درصدی مقدار دلتمترین طی تهیه رب گوجه‌فرنگی گزارش شده است (۲۴). این میزان در مقایسه با یافته‌های ما به‌طور قابل توجهی پایین‌تر می‌باشد. همچنین کاهش دلتمترین طی پختن نان نیز مشاهده شده است (۴۰). تفاوت در میزان کاهش سم دلتمترین در مطالعه ما در مقایسه با دیگر مطالعات می‌تواند با کیفیت روند پخت و میزان پایداری سم در محصولات کشاورزی در ارتباط باشد.

رعایت دوره کارنس و استفاده از آفت‌کش‌های موثر و کم دوام بجای انواع با دوام از راهکار پیشنهادی برای کاهش باقیمانده سموم می‌باشند. در کل براساس یافته‌های مطالعه اخیر می‌توان گفت مقدار باقیمانده دلتمترین طی نگهداری کاهش می‌یابد. این میزان بسته به شرایط و زمان نگهداری بین ۸۰/۷۷ - ۲۳/۰۸ درصد نوسان خواهد داشت. میزان

محصولات وجود دارد. در مطالعه حاضر، اثرات شرایط مختلف محیطی یخچال، فریزر و آزمایشگاه بر روی پایداری دلتمترین بررسی گردید. یافته‌های ما نشان دهنده بیشترین میزان کاهش این سم در شرایط دمایی آزمایشگاهی است که این تغییرات با افزایش زمان در ارتباط بود. دمای یکی از مهم‌ترین فاکتورهای مؤثر در تجزیه سموم به شمار می‌رود. با توجه به اینکه میانگین دمای اتاق ۲۲ الی ۳۰ درجه در نوسان است و این میزان به مراتب بالاتر از دمای موجود در یخچال (۴ درجه) و فریزر (منفی ۱۸ درجه) می‌باشد، لذا این میزان تغییر قابل انتظار به نظر می‌رسد. de Baptista و همکاران (۲۰۰۸) تغییر مقدار دلتمترین طی روزهای مختلف بعد از سمپاشی خیار ارزیابی کردند. از دلتمترین با فرمولاسیون‌های مختلف استفاده شد میزان باقیمانده تا سه روز بعد از آخرین سمپاشی بیشتر از حد مجاز (۰/۰۳ میلی‌گرم در کیلوگرم) بود. میزان باقیمانده بستگی به فرمولاسیون دلتمترین بکار رفته داشت و برای نمونه‌های سمپاشی شده با فرمول concentrate suspension بیشتر از فرمول emulsifiable concentrate formulation بود (۳۶). Balinova و همکاران (۲۰۰۶) تغییر مقدار باقیمانده دلتمترین در گندم تیمار شده بعد از برداشت مطالعه نمودند. نتایج نشان داد که در سطح استفاده ۰/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم، باقیمانده سم بعد از ۱۸۰ روز نگهداری بین ۰/۰۳ تا ۰/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم در انواع مختلف آرد تهیه شده وجود داشت. همچنین در سطح استفاده ۴ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان باقیمانده بعد از دویست و هفت روز بین ۰/۴ تا ۱/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم در نوسان بود (۳۷). رفیعی و همکاران (۲۰۱۶) به بررسی تغییر مقدار باقیمانده دلتمترین بعد از روزهای مختلف از سمپاشی خیار پرداختند. نتایج نشان داد مقدار سم بعد از زمان‌های یک ساعت، یک، سه و پنج روز مقدار باقیمانده به ترتیب ۵/۳۸۳، ۱/۵۴۵، ۰/۴۴۱ و ۰/۰۲۹ میلی‌گرم در کیلوگرم است و در روز هفتم مقدار سم قابل اندازه‌گیری نبود. این محققین دوره کارنس ۵ روز برای این سم در خیار پیشنهاد دادند. مقدار مجاز این سم در خیار براساس استاندارد کدکس ۰/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم است. کاهش سم می‌تواند ناشی از اکسیداسیون یا سایر واکنش‌ها باشد (۵). در نمونه‌های برنج که با سم دلتمترین و به مقدار ۰/۷۵ - ۰/۵ میلی‌گرم ماده فعال در کیلوگرم سمپاشی شدند مقدار سم باقیمانده در روز ششم بعد از برداشت ۰/۱۴ - ۰/۱۳ میلی‌گرم در کیلوگرم بود. نیمه عمر این سم در برنج ۲۴/۸ - ۲۳/۹ روز برآورد شد (۳۸). از سایر روش‌های که تأثیر آن بر

ملاحظه خواهد بود و می‌تواند ریسک آن را برای مصرف‌کننده کاهش دهند.

سپاسگزاری

مقاله حاضر مستخرج از پایان‌نامه و طرح تصویب شده در دانشگاه علوم پزشکی همدان به شماره ۹۶۰۵۱۰۳۰۳۷ می‌باشد. بدین‌وسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابت حمایت مالی برای انجام این مطالعه تقدیر و تشکر می‌گردد.

کاهش طی شستشو و پخت نیز به ترتیب در محدوده ۴۲/۳۱-۲۳/۰۸ و ۸۰/۷۷-۴۹ درصد بود. در بین روش‌های بررسی شده، بیشترین کاهش بعد از ده روز نگهداری در دمای اتاق و طی شستشو با آب نمک (۰/۱ یا ۱۰ درصد به مدت ۳۰ دقیقه) و ده دقیقه پخت با روش سرخ کردن یا میکروویو رخ داد. در این تحقیق تأثیر فرآیندهای نگهداری، شستشو و پخت جداگانه بررسی شد با توجه به اینکه قارچ خوراکی قبل از مصرف در معرض مجموعه‌ای از این فرآیندها قرار می‌گیرد، لذا می‌توان گفت برآیند کلی میزان کاهش دلتامترین قابل

References

- Oliva J, Cermeno S, Camara MA, Martinez G, Barba A. Disappearance of six pesticides in fresh and processed zucchini, bioavailability and health risk assessment. *Food Chem* 2017; 229:172-177.
- Kazemi M, Tahmasbi AM, Valizadeh R, Naserian AA, Soni A. Organophosphate pesticides: a general review. *Agric Sci Res J* 2012; 2(9):512-522.
- Sarnaik SS. Biodegradation of organophosphorus pesticides. *Proc Indian natn Sci Acad B70 No.* 2004; 1:57-70.
- Barr DB, Needham LL. Analytical methods for biological monitoring of exposure to pesticides: a review. *J Chromatogr B* 2002; 778(1-2):5-29.
- Rafiei B, Imani S, Bastan SR. Determination of residue of Deltamethrin on greenhouse cucumber. *J Entomol Res* 2016; 7(4):307-316. (in Persian).
- Paramasivam M, Chandrasekaran S. Persistence behaviour of deltamethrin on tea and its transfer from processed tea to infusion. *Chemosphere* 2014; 111:291-295.
- Tomlin CD. *The Pesticide Manual - World Compendium*. 10th ed. Surrey, UK: The British Crop Protection Council, 1994. p. 287.
- Savi GD, Piacentini KC, Scussel VM. Reduction in residues of deltamethrin and fenitrothion on stored wheat grains by ozone gas. *J Stored Prod Res* 2015; 61:65-69.
- Bajwa U, Sandhu KS. Effect of handling and processing on pesticide residues in food-a review. *J Food Sci Technol* 2014; 51(2):201-220.
- Wang X-M, Zhang J, Wu L-H, Zhao Y-L, Li T, Li J-Q, et al. A mini-review of chemical composition and nutritional value of edible wild-grown mushroom from China. *Food Chem* 2014; 151:279-285.
- Heshmati A, Nazemi F. Dichlorvos (DDVP) residue removal from tomato by washing with tap and ozone water, a commercial detergent solution and ultrasonic cleaner. *Food Sci Technol (Campinas)* 2017; Doi: [http://dx.doi.org/10.1590/1678-457x.07617\(AHEAD\)](http://dx.doi.org/10.1590/1678-457x.07617(AHEAD))
- Kaushik G, Satya S, Naik S. Food processing a tool to pesticide residue dissipation-A review. *Food research international*. 2009;42(1):26-40.
- Keikotlhaile BM, Spanoghe P, Steurbaut W. Effects of food processing on pesticide residues in fruits and vegetables: a meta-analysis approach. *Food and Chemical Toxicology*. 2010;48(1):1-6.
- Xia E, Tao W, Yao X, Wang J, Tang F. Effects of processing on carbendazim residue in *Pleurotus ostreatus*. *Food Sci Nutr* 2016; 4(4):645-650.
- Cheung PCK. The nutritional and health benefits of mushrooms. *Nutr Bull*. 2010; 35(4):292-299.
- Helena SA, Ferreira RC, Antonio AL, Queiroz M-JRP, Barros L, Ferreira ICFR. Nutritional value, bioactive compounds and antioxidant properties of three edible mushrooms from Poland. *Food Biosci* 2015; 11:48-55.
- Kalač P. Chemical composition and nutritional value of European species of wild growing mushrooms: A review. *Food Chem* 2009; 113(1):9-16.
- Barnes KA, Startin JR, Thorpe SA, Reynolds SL, Fussell RJ. Determination of the pesticide diflufenzuron in mushrooms by high-performance liquid chromatography-atmospheric pressure chemical ionisation mass spectrometry. *J Chromatogr A*. 1995; 712(1):85-93.
- Hornstein I. Pesticide Determination, Determination of Lindane in Mushrooms. *J Agriand Food Chem* 1955; 3(10):848-849.
- Kamal ASM, Khair A, Dawlatana M, Hassan MT, Begum F, Rahim M. Evaluation of aflatoxins and pesticide residues in fresh and different processed mushrooms. *Bangladesh J Sci and Ind Res* 2009; 44(2):193-198.
- Chang Q, Fan C, Chen H, Kang J, Wang M, Pang G. Determination of 187 pesticide residues in edible fungi by liquid chromatography-tandem mass spectrometry. *Anal Methods* 2014; 6(12):4288-4304.

22. Roberts EM, English PB, Grether JK, Windham GC, Somberg L, Wolff C. Maternal residence near agricultural pesticide applications and autism spectrum disorders among children in the California Central Valley. *Environ Health Perspect* 2007; 115(10):1482-1489.
23. Richardson JR, Taylor MM, Shalat SL, Guillot TS, Caudle WM, Hossain MM, et al. Developmental pesticide exposure reproduces features of attention deficit hyperactivity disorder. *The FASEB J* 2015; 29(5):1960-1972.
24. Parrón T, Requena M, Hernández AF, Alarcón R. Environmental exposure to pesticides and cancer risk in multiple human organ systems. *Toxicol Letters* 2014; 230(2):157-165.
25. Nasiri A, Amirahmadi M, Mousavi Z, Shoeibi S, Khajeamiri A, Kobarfard F. A Multi Residue GC-MS Method for Determination of 12 Pesticides in Cucumber. *Iranian journal of pharmaceutical research: IJPR*. 2016;15(4):809
26. Shoeibi S, Amirahmadi M, Jannat B, Hajimahmoodi M, Moazzami Goodarzi I, Behzad M, et al. Pesticide Residue Levels in Melon Samples Using Gas Chromatography-Mass Spectrometry. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*. 2017;27(154):184-8.
27. Menezes Filho A, dos Santos FN, Pereira PAdP. Development, validation and application of a method based on DI-SPME and GC-MS for determination of pesticides of different chemical groups in surface and groundwater samples. *Microchemical Journal*. 2010;96(1):139-45.
28. Pazzirota T, Martin L, Mezcuca M, Ferrer C, Fernandez-Alba A. Processing factor for a selected group of pesticides in a wine-making process: distribution of pesticides during grape processing. *Food Addit Contam Part A* 2013; 30(10):1752-1760.
29. Nazemi F, Khodadadi I, Heshmati A. Effect of storage type and time and washing methods on dichlorvos residues in tomato. *J Mazand Univ Med Sci* 2016; 26(141):36-44. (in Persian).
30. Rezg R, Mornagui B, El-Fazaa S, Gharbi N. Organophosphorus pesticides as food chain contaminants and type 2 diabetes: a review. *Trends Food Sci Technol* 2010; 21(7):345-57.
31. de Kok Food A, Product C, VWA SA, Fernández-Alba AR, Gamón M, Valenciana G, et al. Method validation and quality control procedures for pesticide residues analysis in food and feed. Available at: http://www.crl-pesticides.eu/library/docs/allcrl/AqcGuidance_Sanco_2007_3131.pdf. 2007.
32. Quirós-Alcalá L, Mehta S, Eskenazi B. Pyrethroid pesticide exposure and parental report of learning disability and attention deficit/hyperactivity disorder in US children: NHANES 1999–2002. *Environ Health Perspect* 2014; 122(12):13361342.
33. Behbahanina A. The study of pymetrozin deltametrin and tetradifon residue contents on cucumbers grown in damavand region. *Plant and Ecosystem* 2006; 2(8):118-128.
34. Mohammadi S, Imani S. Deltamethrin and chloropyrifos residue determination on greenhouse tomato in Karaj by Solid Phase Extraction. *Plant Prot J* 2012; 4(1): 55-66. (in Persian).
35. Fakhari H, Jalali Zand AR, Shayeghi M, Abtahi SM. Study of Chloropyrifos & Deltamethrin residues in sugar beet in Isfahan province, 2010-2011. *Plant Prot J* 2011; 3(1):36-27. (in Persian).
36. de Baptista GC, Trevizan LRP, Franco AA, da Silva RA. Deltamethrin residues applied in different formulations in staked cucumber and the actions of insecticides on the pickleworm control. *Horticultura brasileira* 2008; 26(3):321-324.
37. Balinova AM, Mladenova RI, Shtereva DD. Study on the effect of grain storage and processing on deltamethrin residues in post-harvest treated wheat with regard to baby-food safety requirements. *Food Addit Contam* 2007; 24(8):896-901.
38. Yu C, Li Y, Zhang Q, Zou N, Gu K, Li X, et al. Decrease of pirimiphos-methyl and deltamethrin residues in stored rice with post-harvest treatment. *Int J Environ Res Public Health* 2014; 11(5):5372-5381.
39. Damari B, Ahmadi Pishkuhi M, Z. A. Damari B, Ahmadi Pishkuhi M, Abdollahi Z. Policy Brief for Reducing Contaminants and Residual Pesticides in Iran's Agricultural Crops. *Community Health* 2015; 2(4):256-265.
40. Trevizan LRP, Baptista GCd. Deltamethrin residues in wheat grains and their processed products evaluated by gas chromatography. *Scientia Agricola* 2000; 57(2):199-203.

Evaluation of Different Preparation Methods of Edible Mushroom (*Agaricus bisporus*, Strains H737) on Reduction of Health Hazards Caused by Deltamethrin Residue

Hamidi M¹, Nili-Ahmadabadi A², Heshmati A^{*3}

- 1- MSc Student in Food Safety and Hygiene, Department of Nutrition and Food Safety, School of Medicine, Nutrition Health Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
- 2- Assistant Professor, Department of Pharmacology and Toxicology, School of Pharmacy, Medicinal Plants and Natural Products Research Center Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
- 3- *Corresponding author: Associate Professor, Department of Nutrition and Food Safety, School of Medicine, Nutrition Health Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. Email: a.heshmati@umsha.ac.ir

Received 7 Jun, 2018

Accepted 26 Sept, 2018

Background and Objectives: One of the biggest concerns in the field of food safety is the presence of pesticide residue in food products. The purpose of this study was to investigate the effects of different methods of storage conditions and washing and cooking methods on the deltamethrin residue of edible mushroom.

Materials & Methods: Edible mushroom samples were contaminated with deltamethrin. The change of deltamethrin residue was determined in different storage (room temperature, refrigerator and freeze), washing (water and salt water) and cooking conditions (boiling, frying and microwave). Deltamethrin was extracted by QuEChERS method and measured by GC-MS/MS.

Results: In the similar days, deltamethrin was decreased at room temperature > Refrigerator > Freezer temperature. Depending on the storage time and conditions, deltamethrin residue was reduced from 23.08 to 80.77%. Washing with water and brine led to a significant reduction of deltamethrin. The deltamethrin reduction did not change significantly with increasing the washing time and salt concentration. The amount of reduction during washing was 26.29-42.31%. Different methods of cooking, including boiling, frying and microwave resulted in a significant reduction of deltamethrin. After 15 min of boiling, 10 min of frying and 10 min of microwave, the deltamethrin residue from 0.26 mg/kg in the raw mushroom reached to 0.06, 0.05 and 0.05 mg/kg in the cooked sample, and decreased to 76.92, 80.77 and 80.77%, respectively.

Conclusion: Storage, washing and cooking processes could considerably reduce deltamethrin residue and exposure risk in mushroom consumers.

Keywords: Deltamethrin, Mushrooms, Pesticides, Organophosphate, QuEChERS